

[N. P. Jensen.]

været plaget af Ræve, som udvalgte de bedste af Beboernes Høns, saa snart de kunde komme til det. Og det gælder for de fleste af de Tilfælde, det her drejer sig om, at de paagældende har skudt en Ræv, som notorisk havde taget en hel Del af deres Høns.

Nu kan man selvfølgelig sige — og det skal jeg villigt indrømme —, at de burde løse det Tokroners Jagtkort, inden de skyder Ræven. Men man kan paa den anden Side godt forstaa, at den Mand, der ikke, om jeg saa maa sige, af Naturen er Jæger, let føler sig irriteret og kommer til at gribe Bøssen i det Øjeblik, da han kan faa fat i Ræven, i Stedet for at vente, til han har været henne og løse sit Jagtkort.

Jeg vidste ikke bedre, end at dette Andragende allerede var indgaaet, men naar det nu inden længe indgaar, vil jeg bede den højtærede Landbrugsminister, maaske i Forbindelse med den højtærede Justitsminister, om at tage Hensyn til Adressen, som ikke alene er underskrevet af de Folk, som Talen her er om, men har faaet Tilslutning fra samtlige Egne i Landet. Som jeg sagde før, ved vi jo alle sammen meget vel, hvorfor det har irriteret de paagældende Folk at skulle af med disse sølle to Kroner — for det er jo i Virkeligheden en Bagatel —, men jeg vil, som sagt, henstille til de højtærede Ministre at tage velvilligt paa Sagen, naar den kommer for. Det skulde glæde mig, om den Demonstration, som det hele jo er, fra de Havredal-Mænds Side kunde bidrage til, at det Punkt i den gældende Jagtlov blev ændret.

Jeg har endnu et Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister. Der er for mig fremført en Besværing fra Viborg Amts Biavlerforening over, at den ikke har kunnet komme i Betragtning ved Uddelingen af Landbrugslotteriets Overskud. Nu vil jeg sige, at der ikke for mig foreligger saadanne Oplysninger, at jeg er i Stand til at sige, om der her muligvis er Tale om en Tilsidesættelse, eller om det er med Urette, at den føler sig tilsidesat. Den har maaske ikke opfyldt visse Forpligtelser, men jeg tror i saa Fald, at den ikke har vidst, hvilke Forpligtelser den ikke har opfyldt. Den har følt sig stødt over, at bl. a. en Forening, der er langt mindre, som ikke har mere end en Femtedel saa mange Medlemmer som Viborg Amts Biavlerforening, har faaet Understøttelse, medens den ikke har kunnet faa.

Men der kan, som sagt, være Ting, som Foreningen ikke kender, der er Aarsag dertil, og det var da maaske muligt, at den højtærede Minister kunde henlede Opmærksomheden derpaa — det kunde jo være, det skyldtes et eller andet i dens Vedtægter, som den saa kunde faa ændret, saaledes at den herefter kunde faa Del i Overskuddet sammen med andre, betydelig mindre Foreninger.

Jeg har en enkelt Henvendelse til den højtærede Kirkeminister. Der blev for nogle Aar siden opført en ny Kirke i den sydlige Del af Torning og den vestlige Del af Vinderslev Sogn, Grathe Kirke, i den gamle historiske Egn paa Grathe Hede. Det er en fattig Egn, hvilket bl. a. gav sig Udslag i, at den ikke var i Stand til at samle et særligt stort Beløb til Kirken, og denne blev derfor vel ikke større, end det var nødvendigt i Øjeblikket, men den fik intet Taarn. Nu er der i de senere Aaringer samlet Penge ind, for at der kunde komme det Taarn paa Kirken, som de gerne vilde have, og som der jo i Almindelighed er paa vore Landsbykirker. Hvor mange Penge der er samlet i Øjeblikket, ved jeg ikke, men der har i den senere Tid været afholdt en Basar, som har givet en hel Del. Ogsaa fra denne Egn vil der komme et Andragende — jeg ved ikke, om det er umiddelbart forestaaende, men inden ret længe vil det nok komme — om Statsstøtte til Taarnet paa Grathe Kirke, og jeg vil da bede den højtærede Kirkeminister og det høje Ting om at se venligt paa dette Andragende. Hvis Egnen har kunnet samle et nogenlunde passende Beløb, maa den vel kunne vente, at ogsaa Bevillingsmagten vil yde sit til det ønskede Taarn.

Jeg skal derefter henvende Ordet til den højtærede Finansminister. Jeg har lagt Mærke til, at der i de senere Tider rundt omkring i Landet er sket ikke saa ganske faa Indbrud i offentlige Pengeinstitutter. Jeg tænker paa Statens Kasser: Toldkasser og til Dels ogsaa Amtstuer, hvor man jo ved, at der ligger en hel Del Penge. Der har undertiden været flere Penge, end man egentlig skulde vente i den Slags smaa Kasser. Jeg kan saaledes nævne, at der for ca. 14 Dage siden skete Indbrud paa Slagelse Toldkammer, hvor der laa en hel Del kontante Penge og Anvisninger.

Efter min Formening opbevares disse Penge paa en forkert Maade. Det vilde maaske blive for dyrt, hvis man forlangte armerede Pengeskabe rundt omkring paa